

nu i 1912—13 steget til 87,600,000 Kr. Man maa vel spørge, hvor disse mange Millioner egentlig er blevet anbragt. Til Udlandet er de ikke gaaet, saa vidt det kan oplyses — undtagen maaske et ganske lille Beløb af Husmandskreditforeningsobligationer. De andre er altsaa blevet her i Landet, og det er jo muligt, at Laantagerne delvis ligger med dem endnu, fordi de venter paa bedre Tider. Naturligvis har ogsaa de store Institutter, der skal anbringe store Kapitaler, Forsikringsselskaber og lignende, gjort Indkøb af dem, og endelig er det muligt, at private Folk har købt en Del Kreditforeningsobligationer i Stedet for at anbringe deres Penge paa anden Maade, i Sparekasser og lignende, fordi Kursen var saa lav i det afvigte Aar og er det endnu. Men der kan, naar man ser hen til de store Bankers Maanedesregnskaber, ikke være Tvivl om, at der i Bankerne ligger overordentligt store Beløb af Fonds og Obligationer. Bankerne har delvis været nødt til at beholde dem, men ogsaa beholdt dem for at styrke Kursen, for at ikke blot ved et lille Salg Kursen skulde synke stærkt, og endelig for at tjene deres Kunder, de store Kreditforeninger her i Landet. Under Hensyn til dette mener jeg at kunne forsvare, at de 3 Mill. Kr. indenlandske Statsobligationer er solgte til den nævnte Kurs, og jeg vil afvente den Kritik, der maatte blive rejst derimod, med Ro.

Dermed skal jeg forlade Statsregnskabet og Kassebeholdningen og vende mig til selve Finanslovsforslaget. Dette viser, som nævnt, en Indtægts side paa 119 Mill. Kr. Deraf er $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. rene Versurposter; den virkelige Indtægt ved Stats Erhvervsvirksomheder, Skatter og Afgifter er ikke mere end henvend 117 Mill. Kr., men man regner nu en Gang disse Versurposter med. Indtægten er altsaa 119 Mill. Kr., og jeg mener at kunne gaa ud fra, at dette er et overmaade besindigt og forsvarligt anslaaet Beløb. Indtægten var i 1912—13 114,200,000 Kr., altsaa henvend 5 Mill. Kr. mindre. Men der er at mærke ved 1912—13, at den Forhøjelse af Skatter og Afgifter, som var indført ved Skatte lovene af 1912, ikke var traadt fuldstændig i Kraft. For Brændevinsafgiftens og Ølskattens og Cigaretafgiftens Vedkommende traadte Forhøjelsen ikke i Kraft før omtrent midt i Finansaaret, virkede i alt Fald ikke før, og for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende traadte den slet ikke i Kraft i det afvigte Finansaar. Og Forhøjelsen, man ventede paa Indkomst- og Formueskatten, var $3\frac{1}{2}$ Mill.

Kr., for Brændevinsafgiften 2,770,000 Kr. og for Ølskatten 2,224,000 Kr. Det vil under Hensyn til, at disse Skatter i Virkeligheden ikke var traadte i Kraft i 1912—13, ikke findes urimeligt, at man har kunnet ansætte Indtægten for 1914—15 til 119 Mill. Kr. Men jeg skal gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Indtægtsposter og haaber derved ogsaa at kunne anføre Kendsgerninger, som viser, at Beløbene er rimeligt og forsvarligt satte.

Jeg skal først nævne Statsbanerne. Der er Indtægten opført med 7,400,000 Kr. med Fradrag af Afskrivningsbeløbet. Den var i 1912—13: 8,800,000 Kr., altsaa 1,400,000 Kr. mere, end den er opført til paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar. Den er paa Finansloven for indeværende Aar sat til $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; men det er blevet mig meddelt, at man venter at kunne forhøje denne Indtægt paa Tilægsbevillingsloven i indeværende Finansaar med 3 Mill. Kr., altsaa til $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., 1,100,000 Kr. mere, end den er sat til for Finansaaret 1914—15. I og for sig er det jo ikke noget stort Beløb, 7,400,000 Kr., naar man sammenligner dermed, hvad der kræves til nye Anlæg paa Statsbanernes Budget. Der er i Aar opført 8 Mill. Kr., hvilket er 1,200,000 Kr. mere end for indeværende Finansaar, hvor der er opført 6,800,000 Kr. Naar de 3 Mill. Kr., som er Afskrivningsbeløbet, drages fra, bliver der tilbage 5 Mill. Kr. som direkte Udgift paa Anlægene. Der overfor staar altsaa en Indtægt af 7,400,000 Kr. D. v. s., at hvis man tog det som een Forretning, tog Indtægten og Udgifterne til nye Anlæg, som kræves til Statsbanernes hele Virksomhed og dens Udvikling, under eet, vilde der ikke være synderlig stor Indtægt for Staten af denne omfattende Virksomhed. Naar der i Øjeblikket er rejst en Stemning for store gennemgribende Reforme i Statsbanevæsenet her i Landet — en Stemning, der i og for sig er meget naturlig, idet den er fremkaldt ved en stor Ulykke og en Del Smaauheld, som, da det er meget længe, 16 Aar, siden en lignende Jernbaneulykke er indtruffet, nu ses paa Baggrund af den sidste sørgelige Ulykke og derfor fremtræder som uhyggelige Skræmmevarsler —, vil jeg dog gerne ud fra det før anførte advare imod at tro, at det er nogenlunde let at imødekomme de Krav, der vil blive stillet eller stilles ud fra den saaledes vakte Stemning. Thi hvorledes skulde Staten for Tiden helt kunne undvære Indtægter af Statsbanerne? Paa dette Finanslovsforslag vil man finde til rullende Materiel